

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 stycznia 2026 r.

Poz. 160

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NPII.4131.1.773.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 23 grudnia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XX/141/25 Rady Miejskiej w Łaziskach Górnych z dnia 25 listopada 2025 r. w sprawie w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Łaziska Górne, w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a i b w zw. z art. 4 ust. 2 pkt 2, 2a, 3, 7, 8 oraz art. 4 ust. 2 a pkt 1, 2, 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733), dalej jako „ustawa”

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 25 listopada 2025 r. Rada Miejska w Łaziskach Górnych przyjęła uchwałę Nr XX/141/25 w sprawie w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Łaziska Górne, dalej jako „uchwała”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 27 listopada 2025 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest niezgodna z prawem i powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego w całości z przyczyn opisanych poniżej.

Zgodnie z art. 4 ustawy *rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zwany dalej „regulaminem”; regulamin jest aktem prawa miejscowego.*

Katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad postępowania określony został w art. 4 ust. 2 ustawy. Zgodnie ze wskazanym przepisem: *Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:*

1) wymagań w zakresie:

a) *selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,*

b) *selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek,*

zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych,

c) uprzątkowania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;

2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Ponadto w regulaminie Rada może określić elementy wymienione w art. 4 ust. 2a ustawy.

Przyjmuje się, iż rada gminy winna obligatoryjnie ująć w regulaminie uchwalanym na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy wszystkie kwestie wskazane w art. 4 ust. 2 ustawy, a brak któregoś z wyszczególnionych w nim elementów skutkuje istotnym naruszeniem prawa (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 8 listopada 2007 r., sygn. akt II SA/Gl 531/07, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt II SA/Bd 845/06, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt II OSK 654/14, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 687/18, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Ponadto fakultatywnie Rada może w regulaminie określić elementy z art. 4 ust. 2a ustawy. Katalog spraw przekazanych do uregulowania radom gmin zarówno w art. 4 ust. 2, jak i w ust. 2a ma charakter zamknięty. Z art. 4 ust. 1 ustawy wynika zatem nakaz skierowany do organów stanowiących uchwalenia regulaminu zawierającego szczegółowe uregulowanie materii określonej w art. 4 ust. 2 ustawy w sposób wyczerpujący oraz zakaz regulowania w nim treści wychodzących poza granice delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 i ust. 2a ustawy (por. A. Szymczak [w:] M. Budziarek, A. Szymczak, Utrzymanie czystości i porządku w gminach. Komentarz, Warszawa 2021, art. 4, opubl. WKP 2021).

Organ nadzoru podkreśla, iż przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje albo w całości.

Wskazać należy również na przepis art. 2 Konstytucji RP, z którego wynika, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród

szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej” z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Dodatkowo należy wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 roku (sygn. akt K 6/02, Legalis nr 54131) podniósł, iż przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw tak, by ich treść była oczywista i pozwalała na wyegzekwowanie.

Przechodząc do oceny legalności przedmiotowej uchwały, w pierwszej kolejności należy wskazać, że Rada Miejska nie wypełniła prawidłowo delegacji wynikającej z art. 4 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 4 ust. 2a pkt 1 ustawy.

Podkreślić należy, że podstawowe rodzaje odpadów, zostały już określone przez ustawodawcę w art. 3 ust. 2 pkt 5 i pkt 6 ustawy oraz analogicznie w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a i lit. b ustawy i nie powinny ulegać zmianie w akcie prawa miejscowego. Ustawodawca bowiem wprost w art. 3 ust. 2 pkt 5 i pkt 6 ustawy określił rodzaje odpadów, co do których gmina ma obowiązek zapewnić ich selektywne gromadzenie i odbieranie. W regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy muszą być określone zatem wszystkie rodzaje odpadów wynikające z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a i lit. b ustawy, co do których mają znaleźć się szczegółowe zasady dotyczące wymagań w zakresie selektywnego ich zbierania i odbierania.

Dalej, należy również wskazać, że w regulaminach utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, na mocy art. 4 ust. 2a pkt 1 ustawy, rada może wprowadzić obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych innych niż wymienione w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a i lit. b ustawy, co oznacza, że odpady takie nie mogą być wyodrębnione spośród odpadów ustawowych (stanowiąc w zasadzie ich podrodzaje), ale powinny być odrębnym rodzajowo strumieniem odpadów, nienależącym do katalogu rodzajów odpadów ustawowych.

W przedmiotowej uchwale, Rada określiła dodatkowy rodzaj odpadów w § 3 ust. 1 pkt 7 uchwały tj. popiół z palenisk domowych, wskazując, zgodnie z § 3 ust. 3 pkt 1 uchwały iż: *Obowiązek selektywnego zbierania odpadów jest realizowany poprzez: 1) zbieranie na terenie nieruchomości odpadów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1-8.*

Następnie, Rada w § 6 ust. 3 pkt 5 uchwały wskazała, iż: *Pojemniki i worki przeznaczone do selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 2, powinny odpowiadać rodzajowi gromadzonych odpadów, według następującej kolorystyki: 5) czarny lub szary – z przeznaczeniem na popiół z palenisk domowych oznaczone napisem POPIÓŁ.*

Jednakże Rada w § 6 ust. 1 uchwały ustalając rodzaje i minimalną pojemność pojemników oraz worków do zbierania odpadów komunalnych nie określiła ich dla wszystkich odpadów komunalnych pomijając je dla frakcji odpadów popiół z palenisk domowych.

Ponadto, Rada Miejska na mocy art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy zobowiązana jest do określenia warunków rozmieszczania pojemników i worków, tymczasem regulacja § 7 uchwały zawiera regulację w powyższym zakresie jedynie dotyczącą terenów przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach, jednakże nie określono tych warunków dla wszystkich nieruchomości.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu nadzoru, Rada nie zrealizowała prawidłowo delegacji ustawowej wynikającej z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Ponadto, analiza przedmiotowej uchwały prowadzi do wniosku, że Rada Miejska nie wypełnia delegacji ustawowej w zakresie dotyczącym określenia warunków utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, oraz warunków utrzymania miejsc gromadzenia odpadów w odpowiednim stanie sanitarnym co równoznaczne jest z istotnym naruszeniem prawa i prowadzi do negatywnej oceny legalności całości badanego aktu. Brak jest określenia szczegółowych zasad dotyczących utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym pojemników oraz miejsc gromadzenia odpadów. Dokonując analizy § 7 ust. 1 uchwały, o następującym brzmieniu:

1. Właściciel nieruchomości zobowiązany jest do utrzymania pojemników do zbierania odpadów komunalnych, w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, w szczególności poprzez:

- 1) użytkowanie zgodnie z ich przeznaczeniem,*
- 2) mycie, dezynfekcję oraz naprawy pojemników,*
- 3) dbanie o czystość i porządek w miejscu ustawienia pojemników,*
- 4) utrzymywania punktów gromadzenia odpadów komunalnych w należyтым stanie sanitarnym i porządkowym, w szczególności do sprzątnięcia odpadów komunalnych znajdujących się poza pojemnikami,*
- 5) wymianę w przypadku uszkodzenia pojemnika,*
- 6) zapewnienie swobodnego dojazdu do pojemników przedsiębiorcy odbierającemu odpady komunalne.*

należy uznać powyższą regulację za nieprecyzyjną i niedookreśloną. Pojęcie sanitarny (pochodzący od łac.: sanitarium „dotyczący zdrowia” od łac. sanitas „zdrowie”) należy zdefiniować jako: związany z higieną i zdrowiem, zajmujący się zapobieganiem chorobom zakaźnym społecznym. Tym samym dla właściwego zrealizowania delegacji ustawowej w zakresie wymogów sanitarnych będzie unormowanie takich działań w zakresie utrzymania czystości, które wprost będą prowadzić do wyeliminowania szkodliwych czynników chorobotwórczych, takich jak bakterie i wirusy. W związku z tym Rada Gminy powinna wprowadzić obowiązek konkretnych zabiegów sanitarnych, polegających na myciu, czyszczeniu czy dezynfekcji i dezynsekcji pojemników i miejsc gromadzenia odpadów. Rolą Rady jest bowiem w tym przypadku określenie w Regulaminie w sposób precyzyjny (np. nie rzadziej niż raz na kwartał, raz na rok) częstotliwości ustalonych czynności np. mycia, dezynfekcji, czyszczenia pojemników i miejsc gromadzenia odpadów.

Wobec powyższego, w ocenie organu nadzoru, Rada Miejska nie wypełniła delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 2a ustawy, co wpływa na ocenę legalności uchwały w całości.

Dalej, organ nadzoru wskazuje, iż Rada Miejska w § 9 uchwały uregulowała częstotliwości odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Tymczasem, w art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy ustawodawca zobowiązał organ stanowiący gminy do określenia w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego. Rada nie ma zatem podstaw do określenia częstotliwości odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości w tym regulaminie. Częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości powinna zostać określona bowiem w uchwale podejmowanej na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy – stosownie do brzmienia tego przepisu.

Ponadto, w art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy ustawodawca wprost zobowiązał organ stanowiący gminy do określenia „częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych z terenu nieruchomości”, co należy interpretować, jako obowiązek precyzyjnego uregulowania w Regulaminie częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych z nieruchomości w danym okresie, np. raz na rok, raz na kwartał, co najmniej raz w miesiącu, co dwa tygodnie itd. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego „częstotliwość” należy rozumieć jako liczbę wystąpień, powtórzeń jakichś czynności, zdarzeń, zjawisk; liczbę zdarzeń lub cykli zjawiska okresowego w jednostce czasu. Rada gminy powinna określić, w jakich odstępach czasowych należy pozbywać się określonych frakcji odpadów komunalnych. Częstotliwość powinna być wskazana konkretnie, tak aby adresat tej uchwały wiedział jak często powinien pozbywać się tych odpadów komunalnych. Należy podkreślić, że uchwała ta stanowi akt prawa miejscowego, a więc nakłada prawa jak i obowiązki na właścicieli nieruchomości. Powinna być zatem jasna i czytelna (art. 2 Konstytucji RP). Tak określone wymagania regulaminowe dotyczące częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych, powinny uwzględniać wszystkie ustawowe frakcje odpadów wymienione w art. 3 ust. 2 pkt 5 i pkt 6 ustawy oraz konsekwentnie frakcje wynikające z przepisu art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a i lit. b ustawy – albowiem do nich wszystkich (zgodnie z tym przepisem) sprowadza się selektywna zbiórka odpadów. Żadna z frakcji ustawowych nie może być pominięta.

Tymczasem Rada Miejska w przedmiotowym Regulaminie nie uregulowała częstotliwości pozbywania się następujących frakcji odpadów komunalnych z terenu nieruchomości: odpady niebezpieczne, przeterminowane leki i chemikalia, odpady niekwalifikujące się do odpadów medycznych powstałe w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igły i strzykawki, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny

i elektroniczny, zużyte opony, odpady budowlane i rozbiórkowe z gospodarstw domowych, odpady tekstyliów i odzieży.

Rada w stosunku do ww. odpadów określiła jedynie sposób pozbywania się tych odpadów z terenu nieruchomości. Należy podkreślić, że częstotliwość pozbywania się odpadów komunalnych, powinna być określona tak, aby adresat norm był świadomy treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw.

Reasumując, Rada nie wypełniła delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy, co stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności analizowanej uchwały w całości.

Niezależnie od powyższego, w ocenie organu nadzoru, Rada Miejska nie wypełniła delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy, bowiem nie określiła prawidłowo wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach. Regulacja uchwały w tym zakresie jest niewystarczająca, gdyż w § 15 Rozdziału 7 uchwały określono jedynie iż:

Rozdział 7.

Wymagania utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach

§ 15. 1. *Utrzymanie zwierząt gospodarskich dopuszcza się na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej w zabudowie jednorodzinnej pod warunkiem spełniania wymogów: sanitarnych, budowlanych, ochrony środowiska i ochrony zwierząt określonych odrębnymi przepisami prawa.*

2. *Teren nieruchomości musi być zabezpieczony w sposób uniemożliwiający opuszczanie go przez te zwierzęta.*

3. *Zwierzęta należy utrzymywać w sposób zapewniający innym osobom zamieszkującym na nieruchomości lub nieruchomościach sąsiednich ograniczenie uciążliwości takich, jak hałas czy odory.*

4. *Właściciel zwierzęcia, które zanieczyściło ulicę, drogę dla pieszych lub miejsce publiczne zobowiązany jest do uprzątnięcia zanieczyszczenia.*

Brak jest regulacji dotyczących zakazu utrzymywania zwierząt gospodarskich na określonych obszarach lub poszczególnych nieruchomościach. W orzecznictwie podkreśla się, że celem upoważnienia ustawowego zawartego w powołanym wyżej przepisie, było zobligowanie organu stanowiącego gminy do uregulowania tych dwóch kwestii, które nie są wobec siebie alternatywne, o czym świadczy użyty w tym przepisie zwrot „w tym także”. Oznacza to, że w przyznanym radzie gminy upoważnieniu mieści się zarówno określenie wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, jak również wskazanie obszarów lub nieruchomości wyłączonych z możliwości utrzymywania zwierząt gospodarskich. Dopiero zawarcie tych dwóch kwestii będzie czyniło zadość normie wynikającej ze wspomnianego powyżej przepisu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku na terenie gminy (zob. m.in. wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. akt VIII SA/Wa 156/20, CBOSA).

Powyższy brak unormowań będzie przesądzać o nieprawidłowym uregulowaniu kwestii wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach, co stanowi istotne naruszenie art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy oraz art. 7 Konstytucji RP – w związku niewypełnieniem przez Radę we wskazanym zakresie delegacji ustawowej i skutkuje negatywną oceną legalności całości badanej uchwały.

Jednocześnie, w tym miejscu wskazania wymaga, iż regulacja zawarta w § 15 ust. 1 uchwały odsyłająca do innych bliżej nieokreślonych przepisów w zakresie wymogów sanitarnych, budowlanych, ochrony środowiska i ochrony zwierząt jest sprzeczna z prawem z uwagi na niejasność i nieprecyzyjność. Z kolei, § 15 ust. 4 uchwały wykracza poza delegację ustawową wynikającą z art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy, gdyż nie stanowi określenia wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej tylko określenia nakazu usuwania zanieczyszczeń z dróg i miejsc publicznych.

Dalej wskazać należy, iż Rada określając wymagania utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej posłużyła się pojęciem nieostrym tj. „uciążliwość” dla osób zamieszkujących na nieruchomości lub nieruchomościach sąsiednich. Pojęcie uciążliwości jest pojęciem subiektywnym i dla różnych odbiorców norm prawnych może mieć różne znaczenie. W związku z powyższym, wskazany wyżej przepis uchwały w zakresie, w jakim posługuje się tym pojęciem, istotnie narusza prawo, to jest art. 2 Konstytucji RP.

Powyższe wywody mają również zastosowanie do innych przepisów uchwały (regulaminu), które zawierają pojęcie „uciążliwość” (§ 5 ust. 2 uchwały).

Dodatkowo należy wskazać, iż regulacje dotyczące kwestii uciążliwości dla właścicieli nieruchomości sąsiednich wkraczają w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 Kodeksu cywilnego.

Niezależnie od powyższego, wskazania wymaga, że na podstawie art. 4 ust. 2a pkt 4 ustawy: *Rada gminy może w regulaminie: określić wymagania dotyczące kompostowania bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostownikach przydomowych na terenie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz zwolnić właścicieli takich nieruchomości, w całości lub w części, z obowiązku posiadania pojemnika lub worka na te odpady.*

Tymczasem, w § 3 ust. 5 uchwały Rada postanowiła, iż: *W przypadku, gdy właściciel zabudowy jednorodzinnej prowadzi kompostowanie bioodpadów w kompostowniku przydomowym na terenie swojej nieruchomości zwalnia się go w całości z obowiązku posiadania worków lub pojemników na tego rodzaju odpady.*

Powyższe należy uznać za nieprawidłowe wypełnienie delegacji wynikającej z art. 4 ust. 2a pkt 4 ustawy, biorąc pod uwagę fakt, że przedmiotowa uchwała nie zawiera żadnych regulacji dotyczących określenia wymagań dotyczących kompostowania.

Ponadto, organ wskazuje na nieprawidłowe odesłania do przepisów, które jest zawarte § 3 ust. 4 uchwały, a dotyczące odesłania do przepisów, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 1-2, gdyż powyższy przepis nie odnosi się do odpadów pozostałych po wysegregowaniu, a do obowiązku selektywnego zbierania odpadów realizowanego w określony sposób.

Dalej, zastrzeżenia organu nadzoru budzi regulacja zawarta w § 3 ust. 6 uchwały stanowiąca iż: *Postanawia się o zbieraniu odpadów stanowiących części roślin pochodzące z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów w punkcie selektywnego zbierania odpadów PSZOK, z wyjątkiem bioodpadów odbieranych w ramach jesiennej zbiórki liści.*

Po pierwsze, z uwagi na fakt, że stanowi modyfikację nomenklatury przedmiotowej frakcji, gdyż zgodnie z art. 4 ust. 2a pkt 2 ustawy: *Rada gminy może w regulaminie postanowić o zbieraniu odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne.*

Ponadto, w uchwale brak jest dalszych regulacji związanych ze zbieraniem odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne, jak również regulacji dotyczącej bioodpadów w ramach jesiennej zbiórki odpadów.

Dalej, zastrzeżenia organu budzi regulacja zawarta w § 7 ust. 2 uchwały, przewidująca, iż: *Każda nieruchomość musi być wyposażona w minimum po jednym worku i/lub pojemniku na odpady komunalne wymienione w § 6 ust. 3 pkt 1 – 4 i pkt 6, w której nie uwzględniono pojemnika na szkło, a pozbywanie się tego rodzaju odpadów odbywa się poprzez jego odbiór z nieruchomości.*

Ponadto, w ocenie organu nadzoru, regulacja zawarta w § 8 przedmiotowej uchwały dotycząca ustalenia średniotygodniowego normatywu wytwarzania odpadów komunalnych w gospodarstwach domowych i innych źródłach (np. co najmniej 5 l na każdego pracownika – dla lokali handlowych, co najmniej 10 l na każde miejsce konsumpcyjne – dla lokali gastronomicznych = itd.) nie mieści się w zakresie upoważnienia ustawowego określonego w art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy. Nakaz uwzględnienia podanych w tym przepisie wskaźników, a zatem średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach oraz liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków, stanowi skierowaną do rady gminy wytyczną, która winna być zastosowana przy określaniu rodzaju i minimalnej pojemności pojemników worków przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych. Uwzględnienie powyższych czynników winno zatem nastąpić przed ustaleniem minimalnej pojemności pojemników do zbierania odpadów i określenia jej w uchwale. Przepisy uchwały nie mogą nakładać na właścicieli nieruchomości obowiązku uwzględnienia ustalonych normatywnie w uchwale wskaźników nagromadzenia odpadów, jak ma to miejsce w przedmiotowej uchwale. Powinna ona określać w sposób jasny i zrozumiały dla adresatów minimalną pojemność pojemnika i worka na odpady komunalne, w jaki należy wyposażyć nieruchomość.

Nadto, w ocenie organu nadzoru, § 11 ust. 1 uchwały, zgodnie, z którym: *Ustala się następujące sposoby pozbywania się odpadów komunalnych:*

1) *niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne oraz odpady zbierane selektywnie – poprzez ich przekazywanie przedsiębiorcy uprawnionemu do odbierania odpadów komunalnych;*

2) *Mieszkańcy Miasta Łaziska Górne mogą pozbywać się odpadów zbieranych selektywnie w następujący sposób:*

a) *poprzez przekazanie odpadów komunalnych o których mowa w §3 ust. 1 pkt 1-5 oraz § 3 ust. 1 pkt 12-13 samodzielnie przekazując do punktów skupu zorganizowanych przez podmioty posiadające stosowne uprawnienia,*

b) *poprzez przekazanie do punktu selektywnego zbierania odpadów komunalnych PSZOK, zlokalizowanego na terenie Miasta, odpadów komunalnych o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1-17, z wyłączeniem odpadów o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 7,*

c) *przeterminowane leki umieszczać w pojemnikach znajdujących się w wyznaczonych aptekach,*

zredagowany jest w sposób stylistycznie niepoprawny i niejasny. Przepis § 11 ust. 1 pkt 1 uchwały przewiduje, iż niesegregowane odpady komunalne oraz odpady zbierane selektywnie przekazywane są przedsiębiorcy, tymczasem jak wynika z § 3 ust. 3 pkt 1 uchwały zbierane na nieruchomości są jedynie odpady, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-8. Ponadto w § 11 ust. 1 pkt 2 uchwała zawiera odniesienie do *Mieszkańców Miasta*, a tymczasem powinna ona dotyczyć właścicieli nieruchomości a nie mieszkańców.

Ponadto, w ocenie organu nadzoru, za przekroczenie delegacji ustalonej w art. 4 ust. 2 ustawy, uznać należy:

- § 14 ust. 3 lit. d uchwały, zgodnie z którym: *Do obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, a w szczególności psy, należy: przewożenie zwierząt środkami komunikacji publicznej na zasadach ustalonych przez przewoźnika.*

- § 16 ust. 2 pkt 3 uchwały, zgodnie z którym: *Deratyzację przeprowadza się dwukrotnie w ciągu roku, w okresach: 3) dodatkowo w przypadku wystąpienia populacji gryzoni na terenie nieruchomości.*

Reasumując, Rada Miejska przedmiotową uchwałą naruszyła prawo, tj. art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a i b w zw. z art. 4 ust. 2 pkt 2, 2a, 3, 7, 8 oraz art. 4 ust. 2a pkt 1, 2, 4 ustawy.

Powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XX/141/25 Rady Miejskiej w Łaziskach Górnych z dnia 25 listopada 2025 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Łaziska Górne – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz